

Jhr Mr. M.A. Beelaerts van Blokland

M via DGEM

Onder leiding van Dr Linthorst Homan vergaderde een werkgroep over de vraag of de op te richten Europese Gemeenschap bevoegdheden zou dienen te bezitten op monetair gebied. Daarover was een notitie opgemaakt door Financiën waarin deze vraag bevestigend werd beantwoord. Men kwam tot de conclusie, dat inderdaad bij de tariefunie - of men deze nu als douane-unie in de zin van het G.A.T.T. formuleert of niet - de behandeling van de troubles fondamentaux financiers en monetaire vraagstukken oproept, waaromtrent de Europese Gemeenschap beslissingen zal moeten kunnen nemen.

Hieraan werd de opmerking vastgeknoopt, dat, hetgeen men in het stuk van Financiën stelde over de beslissings-bevoegdheid van de Gemeenschap, voor alle andere takken van beleid op sociaal, economisch, fiscaal enz. gebied gold.

Men heeft lang gediscussieerd over de vraag of het gewenst is ook in wijde kring duidelijk te stellen, dat de tariefunie, zoals deze door de Nederlandse Regering naar voren werd gebracht niet een beperkt doel in zich zelf is, doch al de bedoelde vraagstukken oproept, omdat de voorgestelde tariefunie, integratie inhoudt. Het bleek dat verscheidene aanwezigen deze laatste consequentie nimmer tevoren duidelijk doordacht hadden, doch thans tevens realiseerden dat een en ander grote moeilijkheden bij de toekomstige partners zou oproepen, zelfs zo dat het het realiseren van de tariefunie, hoe eng ook geformuleerd, zeer moeilijk maakt. Indien men al bereid zou zijn om de eerste stap mede te doen op het gebied van de tariefverlaging, dan zou dit het vastlopen van de uitvoering van de Nederlandse voorstellen op betrekkelijk korte termijn niet verhinderen, tenzij men bereid zou zijn als staat de beslissingsbevoegdheid op zulk een wijd terrein te willen overdragen aan de Europese Gemeenschap. Dit terrein is wel uitermate moeilijk te overzien waar het vooral door politieke factoren beheerst wordt. De geconcipieerde tariefunie met een supranationaal beleidsorgaan is in wezen een economische unie, waarbij eenheid van financiële, sociale en economische politiek bestaat.

De overdracht van de beslissings-bevoegdheid op dit gebied aan een Europees lichaam d.w.z. dus afstand doen van de eis van unanimiteit zou duidelijk doen uitkomen, dat men dus met andere woorden een Europese economische integratie had geformuleerd. Een coordinatie waarbij men de unanimiteit handhaaft, betekent in wezen een voortdurend overleg, waarbij weinig reëls tot stand zal komen. Het plan wordt dan een variant van het Franse plan Pflimlin waarbij in 3 jaar 30% van het gewogen gemiddelde der invoerrechten wordt afgeschaft.

Het Bureau Integratie van de B.E.B. zal aan de hand van hetgeen in de verschillende werkgroepen besproken werd, een concept opstellen dat een uitwerking vormt van de naar voren gebrachte beginselen. Zo spoedig mogelijk zal dit concept aan U.E. worden voorgelegd, aangezien het de bedoeling is dit als working paper voor te leggen aan de vergadering van de economische sub-commissie van a.s. Vrijdag.

8 April 1953.

8 APR 1953